

POSLANECKÁ HODINKA PETRŽALSKÝCH POSLANCOV

(29.03.2014; Televízna stanica Bratislava; Poslanecká hodinka; 19.00; 60 min.; R)

Alexandra VAŽANOVÁ, moderátorka:

"**Petržalka** je na zavedenie jednotnej parkovacej politiky pripravená. Jej spustenie však **mestským zastupiteľstvom** neprešlo. Čo to znamená pre najväčšiu mestskú časť **Bratislavy**? Dozviete sa v relácii Poslanecká hodinka, v ktorej okrem iného prinášame aj aktuálne témy z ostatného zasadnutia zastupiteľstva **Petržalky**. Prijemné sledovanie. No a pekný podvečer aj mojím hosťom. Moje pozvanie samozrejme prijali poslanci miestneho zastupiteľstva **Petržalky**, konkrétne Alica HÁJKOVÁ, dobrý deň prajem."

Alica HÁJKOVÁ, poslankyňa MiZ **Bratislava - Petržalka**:

"Dobrý deň."

A. VAŽANOVÁ:

"Medzi nami je aj Daniela LENGYELOVÁ."

Daniela LENGYELOVÁ, poslankyňa MiZ **Bratislava - Petržalka**:

"Dobrý deň."

A. VAŽANOVÁ:

"A Michal Ra."

Michal RADOSA, poslanec MiZ **Bratislava - Petržalka**:

"Dobrý deň prajem."

A. VAŽANOVÁ:

"Dámy a pán, začneme parkovacou politikou, pretože to je naozaj téma, ktorá trápi nielen mestskú časť **Petržalka**, ale celú **Bratislavu**. Pani HÁJKOVÁ, určite ste sledovali s napätím rozhodnutie **mestského zastupiteľstva**, kde len 17 zo 40 hlasovali poslanci za zavedenie jednotnej parkovacej politiky, to znamená, že jednotná parkovacia politika zavedená nebude, aspoň nie v tomto volebnom období. Smútok?"

A. HÁJKOVÁ:

"Bola som sklamaná. Samozrejme, že sa dalo všeličo vyčítať parkovacej politiky, ale tešila som sa na to, že konečne sa aspoň niečo vyrieši, pretože to parkovanie v **Petržalke** je veľmi zlé. Všetci vieme, ako večer ľudia krúžia okolo domov, aby niekde zaparkovali. Aj keď možno by tá parkovacia politika to úplne nevyriešila, ale aspoň trochu by sa niečomu pomohlo, že by sa trochu vyjasnilo, kto môže parkovať, kto nemôže, že by sa to trochu možno utriaslo, aby aj autá, ktoré by teoreticky nemali byť, nemuseli parkovať v **Petržalke**. Že tí, čo docestujú do **Bratislavy**, radšej by možno prišli MHD alebo vlakom, že by sa aspoň trochu uľahčilo. Takže ja som bola sklamaná, lebo čakali sme na to tri roky. A **Petržalka** vlastne ako mestská časť bez toho, aby niečo sa schválilo na meste, nemôžeme ísť ďalej. Lebo sa to nedá vyriešiť len tým, že my niečo chceme. Bohužiaľ naši mestskí poslanci v tomto možno trochu sklamali."

A. VAŽANOVÁ:

"Sklamaný, sklamanie, to je ten výraz, ktorý najčastejšie počúvam a počúvam ho aj z úst pána **starostu BAJANA**, ktorý povedal, že samozrejme je sklamaný. Tak isto reagoval aj pán primátor **FTÁČNIK**. Pán **BAJAN** celú vec čítal tak, že máme volebný rok. Povedal, že mestskí poslanci túto tému, ktorá je absolútne vecná, spolitizovali. Dokonca povedal, že sa predbiehali, kto je sociálnejší a kto je sociálnejší. Myslíte si, že toto zamiešalo karty pri prijímaní, respektíve neprijatí všeobecne záväzného nariadenia, najmä štatútu?"

D. LENGYELOVÁ:

"Tak samozrejme, pri všetkých takýchto citlivých otázkach, ktoré sa duplované vyskytnú vo volebnom roku, bývajú politici, čiže aj poslanci veľmi, veľmi opatrní. Na neprospech v komunálnej politike ja to cítim ako veľké negatívum. Pretože ten komunálny poslanec nie je politik svojím spôsobom, on je vlastne zástupca tých občanov. A toto ich rozhodnutie, ako mnohé iné, ktoré sa, takéto citlivé, ktoré sa vo volebnom roku robia s politickým podtónom je veľmi nešťastné. A my sme tí poslanci, ktorí s tými ľuďmi žijeme, ktorí v tých svojich obvodoch sme. A vlastne my sme tá nárazová zóna tých občanov. Už štyri roky sa nás pýtajú, kedy už budeme parkovať normálne? Kedy už ľudia nebudú parkovať na chodníkoch? Kedy už nám tu niečo spravíte? Kedy nám postavíte nejaký parkovací dom alebo niečo. A odpovedzte im na to, keď nemáte na to vôbec žiadne prostriedky odpovedať."

A. VAŽANOVÁ:

"Pán RADOSA vieme, že v podstate s tým štatútom, pretože VZN nakoniec bolo stiahnuté, ale k štatútu ste sa vyjadrovali aj vy ako mestské časti, opätovne sa dostával do **mestského zastupiteľstva**, potom opätovne do mestských častí, pán **starosta BAJAN** hovoril, že mesto možno mohlo reflektovať na vaše pripomienky, pripomienky mestských častí rýchlejšie. Myslíte si, že aj toto mohlo zohrať nejakú úlohu?"

M. RADOSA:

"Ja si myslím, že to je veľmi dôležité, lebo nechcel by som obviňovať mestských poslancov za stroskotanie tohto projektu v tomto funkčnom období. Pravdou je, že negociovanie medzi mestom a mestskými časťami mali na starosti starosta, primátor, prípadne starosta, primátor, prípadne zodpovední pracovníci z **magistrátu**, takže si myslím, že tam sa naozaj prešustrovalo veľmi veľa času. V prípade, ak by sa tak nestalo, boli v takejto dobe pripravené podklady možno rok a pol dozadu, ako sa pôvodne sľubovalo, tak ja verím tomu, že by to spustenie mohlo byť. Teraz nám nezostáva už nič iné len čakať, kým sa k tomu znovu vrátíme. Ja by som si osobne prijal, aby sme sa potom k tomu vrátili aj s istým nejakým nadhľadom, prípadne tieto dokumenty ešte precízovali. Osobne ja som trochu neprijemne prekvapený z toho, že v priebehu tých rokovaní sa vytratilo z tej parkovacej politiky jedno z tých zásadných posolstiev, že aj budeme robiť nové parkoviská. A to by som bol rád, keď sa nejakí nasledovníci v tom budúcom období vrátia, aby sa naozaj k tejto myšlienke opätovne dostali, lebo v opačnom prípade bude tá parkovacia politika predovšetkým represívnou voči určitým motoristom. Ja teda osobne ohľadom na to, že ak Slovensko ťaží z automobilového priemyslu, že Volkswagen si zobral dovolenku, naše HDP klesne o päť percent, nie som príliš zástancom, aby sme odhovárali ľuďom od toho, aby si kupovali osobné automobily. Aj keď teda rozumiem tomu, že má to svoje negatívne prvky, minimálne v takýchto mestách ako je **Bratislava**."

A. VAŽANOVÁ:

"Pani HÁJKOVÁ, áno samozrejme, pán RADOSA hovoril o tom, že budeme budovať nové parkovacie miesta. To bol práce argument poslancov z KDĽ, ktorí sa prihovarili a volali po tom, že poďme na to naopak, poďme vybudovať záchytné parkoviská a viaceré plochy, kde môžu obyvatelia **Bratislavy**, ale aj príselci parkovať. Beriete tento argument?"

A. HÁJKOVÁ:

"Viete čo, na jednej strane beriem, ale na druhej strane sa opýtajme, kde máme stavať tie záchytné parkoviská? A kde máme stavať tie domy? Na Stahradskej je parkovisko a bola tam tuším aj verejná diskusia s občanmi, že sa tam vybuduje parkovací dom, všetci občania boli proti. A v **Petržalke** je vytipovaných viacej takých plôch, kde by sa dali vybudovať parkovacie domy, len každý povie všade, len nie pred našim domom. A potom sú zase problémy, čo sa týka budovania nových parkovacích miest s tým, že pozemky vlastní hlavné mesto a trebárs **Petržalke** sú zverené iba na údržbu. A **Petržalka** teda nemôže začať budovať. Boli dva projekty, alebo tuším koľko, peniaze boli na to spravené, vydané stavebné povolenia, len jediné, čo chýbalo vlastne - vzťah k pozemku. A vždy to stroskotalo na tom, že nám mesto ako **Petržalke** nechcelo tie pozemky povedzme za nejakú symbolickú sumu dať, ale za komerčné peniaze, takže na tom to stroskotalo."

A. VAŽANOVÁ:

"Čiže tu solidarita nefunguje?"

A. HÁJKOVÁ:

"Asi nie."

A. VAŽANOVÁ:

"Pani LENGYELOVÁ, opýtam sa na ďalší argument, neviem, či ste chceli ešte reagovať."

A. HÁJKOVÁ:

"Ja som len chcela, že sa všetko tak zdržalo, alebo roky trvalo, kým sa niečo na meste pripravilo. Nevieam, či v novembri minulého roka nebola novela zákona cestného 135 z roku 1961, kde je nejaký paragraf 6, kde môže obec určiť, čo sa týka parkovania aj inú osobu. Nevieam teraz úplne citovať ten zákon, ale vlastne aj tieto schvaľovacie procesy, muselo sa to zase zapracovať do toho štatútu a zase tie schvaľovacie, musí sa to dať pripomienkovať tam, tam, tam, čiže ja sa možno zastanem aj trochu mesta, ale."

A. VAŽANOVÁ:

"Áno, na tento argument upozorňoval aj pán primátor."

A. HÁJKOVÁ:

"Áno, ten kolobeh je taký, že dlho to všetko trvá, kým sa všetko popripomienkuje, poschvaľuje. Len škoda, že to nebolo skôr."

A. VAŽANOVÁ:

"Pani LENGYELOVÁ, šéf poslaneckého klubu Smer-SD pán Slavomír DROZD argumentoval a vlastne vysvetlil, prečo nepodporil jednotnú parkovaciú politiku najmä tým, že žiadal súhlas všetkých sedemnástich mestských častí, pričom ich bolo len šesť, ktoré dali zelenú parkovacej politike. Beriete tento argument? Keďže pán **FTÁČNIK** aj pán **BAJAN** hovorili, že toto je naozaj slobodná vôľa mestskej časti či vstúpiť alebo nie."

D. LENGYELOVÁ:

"Priznám sa, že túto argumentáciu som nezachytila, ale podľa mňa každá mestská časť má slobodnú vôľu riešiť problematiku svojej mestskej časti. Celý problém je, ako kolegyňa poznamenala s týmito vyňatím pozemkov a tak, že vlastne tie mestské časti nevlastnia svoje pozemky. Čiže ten starosta nemôže len tak jednoducho, nemá voľnú ruku pri rozhodovaní čo kde postaví, ako postaví a tak."

A. HÁJKOVÁ:

"Môžem do toho? Viete, možno menšie mestské časti na okraji **Bratislavy** si povedia, my tú parkovaciú politiku nepotrebujeme, u nás nie je problém. Len keby sme ju prijali, väčšie mestské časti, potom by sa zbadali, lebo väčšinou tí ľudia, ktorí prichádzajú do **Bratislavy**, nemali by kde parkovať. Kde by parkovali? V okrajových mestských častiach. A už by bol problém. Viete, ono je to také alibistické, že my to teraz nepotrebujeme, ale možno by ich do dobehlo, že by muselo byť súčasťou, malo by to fungovať v celom meste. Lebo potom budú ľudia parkovať vo **Vajnorochoch**, ja keď možno nebudú mať kde, ale viete, že by to malo tento dopad na tie mestské časti. Takže neviem, ako to spraviť, aby všetky mestské časti, aby všetky súhlasili."

A. VAŽANOVÁ:

"Pôjdem hneď k pánovi RADOSovi ale predsa len ešte k vám, keďže vám som položila tú otázku s tými mestskými časťami, môžete sa samozrejme vyjadriť všetci. Pani HÁJKOVÁ hovorila o tom, že áno, nehasia to, čo ich nepáli, ale paradoxne mestská časť **Ružinov**, ktorá mala byť súčasťou tej prvej etapy, nepodporila jednotnú parkovaciú politiku, pretože pán PEKÁR hovoril o tom, že naozaj majú veľmi špecifické problémy s vnútroblokmi, na ktoré zákon akosi nepamätá a nedefinuje presne, ako by mali byť tieto obslužné komunikácie vyriešené v jednotnej parkovacej politike. Nebudem sa pýtať za **Ružinov**, ale boli zohľadnené špecifiká **Petržalky**?"

D. LENGYELOVÁ:

"Špecifiká **Petržalky** sú tie svojho druhu. Ono to odchádza, to treba brať podľa oblastí. Každá tá časť **Petržalky**, **Petržalka** je veľmi rozľahlá, iné problémy sú na Dvoroch, iné problémy sú na Lúkach, iné problémy sú v Ovsišti. Tie iné problémy máte pri výškových barákoch, ktoré sú terasové, kde je strašne veľa bytov a iné problémy máte pri takýchto vnútroblokových, sú osemposchodové a snažíme sa tam zachovať čo najviac zelene a bránime zeleň, aby nepadla na úkor parkovania."

A. VAŽANOVÁ:

"Pán RADOSA, rozumiete postupu ostatných mestských častí, pretože treba korektné povedať, že **Petržalka** bola práve tá, ktorá zahlasovala za jednotnú parkovaciú politiku, ale boli aj mestské časti, ktoré nie, ako som už povedala."

M. RADOSA:

"Myslím si, že v niektorých pri spracovaní návrhu VZN neboli celkom zohľadnené rôznorodé problémy mestských častí. Ja vnímam to, že v **Petržalke** s výnimkou lokality pri Einsteinovej možno pri Panónskej ceste máme predovšetkým problém ako rezidenti s parkovaním. Kdežto rozumiem tomu, že v **Starom Meste**, v **Starom Meste** majú naozaj problém s tým a zrejme aj v niektorých lokalitách **Ružinova**, že veľkú časť pracovného dňa tam strávia nerezidenti s parkovaním svojich motorových vozidiel, čiže celkom nebolo v návrhu VZN zohľadnené riešenie problémov práve rezidentov. Ale mestské časti mali právo zasahovať do toho a prispôbovať si to svojej situácii tým, že mohli definovať ulice, pri ktorých bude použitý ten či onen model parkovania. Takže myslím si, že priestor tam na to bol. Neviem, ako mali kolegovia v iných mestských častiach spravované svoje dopravné štúdie. My sme teda mali ju spracovanú pre celú **Petržalku**."

A. VAŽANOVÁ:

"Myslíte, že všetkých sedemnástich mestských častí disponuje takýmto dokumentom?"

M. RADOSA:

"No práve to som chcel povedať, že práve v takýchto citlivých témach, takých náročných, je dôležité, aby sme mali dáta, aby sme mali prípravné práce na určitej úrovni ešte skôr, ako spustíme tento systém. Ale nie som si istý, či sa vo všetkých mestských častiach tak stalo. Myslím si, že je dôležité, ak sa bude v budúcnosti nejaký systém spúšťať, aby nejaké kritické minimálne množstvo mestských

časť bolo do toho systému zapojené, lebo potom to naozaj stráca význam. Zoberme si, že mestská časť **Ružinov** hraničí so Starým Mestom a tam by to naozaj minimálne v tej hranici mini asi spôsobovalo, asi mohlo spôsobiť veľmi veľké problémy, ak by takéto množstvo nebolo. Mňa však mrzí to, že sme stratili tri a možno aj štyri roky tým, že sme čakali na niečo, čo nebude a nerealizovali sa v našej mestskej časti a predpokladám, že ani v iných mestských častiach tie opatrenia, ktoré sa realizovali napríklad v minulom období. To znamená, zjednosmerňovanie ulíc, legalizácia parkovacích miest v tých lokalitách a na tých miestach, kde je to z dopravného hľadiska prípustné. Začali sme to robiť až niekedy koncom minulého roka, keď už bolo zjavné, že nebude to teda až také ružové s tou celomestskou parkovacou politikou a chytáme to za chvost aj v tomto roku. A je to škoda, lebo myslím si, že tento problém nemá nejaké univerzálne veľké zázračné riešenie. Ako ten problém je naozaj tak veľký, že aj malé kroky, aj drobné lokálne zlepšenia na jednotlivých uliciach majú svoj význam a predovšetkým pre tých rezidentov majú svoj význam. Takže to je to, čo mňa ešte osobitne na tom mrzí a ja pevne verím, že sa z toho už ktokoľvek, kto bude v budúcom funkčnom období, že sa z tohto poučí a nebude sa spoliehať na niečo, o čom on sám nemôže rozhodnúť."

A. VAŽANOVÁ:

"Alebo sa nezačne od začiatku, ale naozaj tie dokumenty, ktoré sú pripravené sa nejako zúročia. Predsa len pani poslankyňa, máte dopravnú štúdiu, viete, čo vás páli, nemáte však kompetencie, ktoré vám mohla delegovať samospráva hlavného mesta prostredníctvom štatútu, ktorý bohužiaľ neprešiel, ako využijete tie poznatky, ktoré máte z dopravnej štúdie preto, aby sa zlepšila situácia samozrejme v medziach zákona? Ťažká otázka, ťažká odpoveď."

A. HÁJKOVÁ:

"No, ťažká otázka a ešte ťažšia odpoveď. Čiže ja neviem, či nejaká sklenená guľa alebo nejaká Sibyla. Neviem vám ako, viete, ulice sa nedajú nafúknuť. A mestská časť, keď bude riešiť, ja viem, určite sa dá ešte niečo zlepšiť na tých komunikáciách tretej a štvrtej triedy, ale stále tvrdím, že sa nedajú nafúknuť, veľa tých komunikácií už je zjednosmernených v **Petržalke**. Viete, zázraky sa nedajú, všetci sme išli do volieb s tým, ako zlepšime parkovanie a boli všelijaké návrhy a potom sa zistilo, že tam sa nemôže, lebo ide plyn v zemi, tam sa nemôže, ide taký kábel. Viete že, keby sa niektoré veci dali urobiť, ja verím, že už dávno sú urobené. Viete, fakt zázraky sa nedajú a toto bola jedna z možností, táto parkovacia politika, že už by sa riešili celé tie zóny, lebo by tam boli aj tie komunikácie, ktoré sú v správe **magistrátu**, čiže tie komunikácie druhej triedy, občas máme aj nejakú jedničku v **Petržalke**, ale málo, takže potom by sa to už riešilo všetko akože v kuse, ako sa povie. Proste každá tá zóna by sa nejako vyriešila. Ale teraz, my môžeme niečo vyriešiť na tých našich komunikáciách tretej a štvrtej triedy, tak šup a všetci pôjdu na tie dvojky. Neviem, či sa vyjadrujem zrozumiteľne, ale proste nejaká tá súvislosť tam tým pádom uniká, keď neprešiel ten štatút hlavne. Lebo tým pádom už nemohlo prejsť ani to VZN."

A. VAŽANOVÁ:

"O tom sa už vlastne ani nehlasovalo, bolo stiahnuté."

M. RADOSA:

"Ja si myslím, že pre nás je dôležité, že máme tú štúdiu a tá štúdia nám hovorí, kde nás najviac tlačí topánka am tá štúdia pokiaľ viem obsahuje konkrétne možnosti riešení v tých jednotlivých lokalitách. Takže my najmä v tých prípadoch, kde máme naozaj kompetencie a teda nepotrebujeme komunikovať s mestom na tému, že aby nám predsa len nedalo komerčný nájom, keď chceme spraviť to verejné parkovisko, čo mi príde neuveriteľné napriek tomu, že už o tom viem sedem rokov, ale teda vieme povedať, že na tej konkrétnej ulici je ten problém najvypuklejší, je tam možnosť zjednosmernenia, tak môžeme dať takú ulicu do harmonogramu nejakých prác zjednosmernenia ako povedzme ako prvé. Takže myslím si, že úplne bez zmyslu tá štúdia nie je, aj keď tá parkovacia politika schválená nebola, ale teda samozrejme nebude v takom rozsahu prínosom, ako by bola."

A. HÁJKOVÁ:

"Môžem ešte, teraz ma tak napadlo, že v podstate, keď sa začalo o tom tak rozprávať, tak že vzadu na Lúkach, tam je tá situácia celkom dobrá, že horšie je to čím bližšie k mestu ako je Mánesovo námestie, tam je to vypuklé alebo pri Auparku, ale napríklad teraz za posledných neviem koľko mesiacov sa vzadu na Lúkach tá situácia zhoršila, nakoľko vyberá sa parkovné na parkovisku pri nemocnici, tak hups, kde všetci parkujú? Na uličkách a ľudia, keď prídu domov z práce, nemajú kde parkovať."

A. VAŽANOVÁ:

"S tým ale parkovacia politika nemohla počítať."

A. HÁJKOVÁ:

"Veď s tým sa nepočítalo."

A. VAŽANOVÁ:

"To sa týka aj **Ružinova**, samozrejme, kde je spoplatnené parkovanie aj v rámci nemocnice, aj v rámci polikliniky a môžem z vlastnej skúsenosti povedať, že ľudia nám parkujú priamo pod oknami. Pani LENGYELOVÁ, keď si spomeniem, v júni 2013 na **mestskom zastupiteľstve**, respektíve na miestnom zastupiteľstve sa veľa diskutovalo o prerozdelení výnosu z parkovacej politiky. Bola to téma medializovaná, mestskú časť a mesto rozhádzali financie, neprekvapilo vás potom, že to stroskotalo nie na tejto veci, na ktorej ste sa dohodli, ale na tých systémových riešeniach?"

D. LENGYELOVÁ:

"Ja mám pocit, že na tomto by to tiež stroskotalo, ale k tomu ešte nedošlo."

A. VAŽANOVÁ:

"Tá prvotná dohoda tam bola."

D. LENGYELOVÁ:

"Prvotná dohoda tam bola, mestské časti verzus mesto si taxatívne vypočítavali, čo bude v budúcnosti z toho potrebovať zabezpečiť, čo, koľko peňazí, aké percento z tých peňazí bude potrebovať jeden, druhý. To všetko za tie roky prebiehalo a to sa už na nejaký tolerovateľný vzťah dostalo. Ale verím, že keby sa to rokovanie na zasadnutí **mestského zastupiteľstva** došlo aj k tejto otázke, aj to bude kameň úrazu."

A. VAŽANOVÁ:

"Pán RADOSA, dá sa potom predpokladať, ako tá parkovacia politika môže dopadnúť, vzhľadom na to, že ešte naozaj nevieme, kto bude sedieť v zastupiteľstvách či už mestských častí alebo mesta, neobávate sa, že sa opätovne tak, ako som pred piatimi minútami povedala, vrátia poslanci na začiatok a budú sa rozprávať o veciach, ktoré sme mali už ako tak utrasené?"

M. RADOSA:

"Ja by som si prial, aby sa stanovil akýsi deadline, do kedy budeme ochotní sa baviť o nejakej spoločnej mestskej parkovacej politike. Ako v prípade, ak naozaj nedospejeme v nejakom strednodobom období, ja neviem, možno do dvoch, do troch rokov k tomu, aby sme spustili celomestskú parkovacia politiku, tak myslím, že situácii by pomohlo aj to, keby sa aspoň rozviazali ruky mestským častiam, aby si mohli riešiť tú každá svoju. Nebude to síce to najlepšie z možných riešení pre **Bratislavu**, ani teda pre **Bratislavčanov**, ale bude to pokrok v porovnaní s tou situáciou, aká je dnes."

A. VAŽANOVÁ:

"Prepáčte, ale toto už deklarovali viaceré mestské časti, či už **Nové Mesto**, ale aj pán **starosta BAJAN** povedal, že ak sa to nepodarí, pôjdeme vlastnou cestou, nemôžeme dlhšie čakať. Máte by ale ten nástroj v rukách, lebo práve sme si vypočuli, že v podstate ani nie."

M. RADOSA:

"Tam je dôležité k výkonu tej samostatnej parkovacej politiky ma nejakú súčinnosť zo strany mestskej polície. Všetky kompetencie zásadné k mestskej polícii má v zásade mesto. Takže poviem to tak možno tvrdo, že v prípade, že mesto sa postaví na zadné a jednoducho nepustí tú mestskú políciu k tomu, aby toto realizovala, tak jednoducho neviem si to ja dosť v reáli predstaviť. Aj keď je pravda, že v **Starom Meste**, ktoré tiež malo veľké výhrady k parkovacej politike, tam to funguje, tam jednoducho tí mestskí policajti v tých odťahovacích vozoch sedia a pomáhajú svojim spôsobom riešiť tam tie parkovacie problémy, ale je to naozaj taká komplikovaná otázka, či tú mestskú políciu máme na to, aby bola iba dopravnou políciou. Ale to už je zase nad rámec tejto debaty."

A. VAŽANOVÁ:

"Jasné. Posledná otázka, dámy, je cestou pre **Petržalku** aj budovanie garážových domov? Pretože to je práve vec, ktorú myslím, že aj pán **starosta BAJAN** avizoval, je toto cesta pani LENGYELOVÁ?"

D. LENGYELOVÁ:

"Ja si myslím, že je, ale tie garážové domy narážajú zase na ďalšiu otázku a síce spoplatnenie. Ja by som skôr, skôr môj taký ideál je, že skôr navýšiť parkoviská, ktoré nie sú v blízkosti domov, lebo to musí spĺňať nejaké vzdialenosti a tak a spraviť parkovanie na štýl, ako je parkovanie pri Technopole. Terasy etážové a vlastne to by bolo pre rezidentov na základe tých kariet čipových alebo čo budú mať raz, by bolo raz prístupné. A ďalšia vec, čo sa týka nerezidentov, ťažko budeme riešiť tú otázku nerezidentov, ako tu už bolo veľa krát spomínané, bez tých záchytných parkovísk. Praha má síce metro, má metro na všetky tieto výpadové vstupy do Prahy, ale má na každom tom vstupe veľikánske záchytné niekoľkokoposchodové garážové domy, ktoré sú verejne prístupné, kde si vlastne za naozaj symbolický peniaz zaparkujete to auto a pokračujete MHD."

A. VAŽANOVÁ:

"My budeme mať rýchloelektričku, ktorá pôjde do **Petržalky**."

D. LENGYELOVÁ:

"My sa na ňu tešíme."

A. HÁJKOVÁ:

"Ja sa na ňu teším, tak sa teším."

A. VAŽANOVÁ:

"Takže tam by tie záchytné parkoviská mali logiku?"

A. HÁJKOVÁ:

"Áno."

A. VAŽANOVÁ:

"A garážové domy, pani HÁJKOVÁ?"

A. HÁJKOVÁ:

"Ja som zástanca garážových domov, ale kde, aby potom občania nezačali vykrikovať, že nechcú."

A. VAŽANOVÁ:

"Takže vraciate sa tam, kde sme začínali."

A. HÁJKOVÁ:

"Kde sme začínali, alebo potom, ja sa priznám, ja nemám auto, ja som ten šťastnejší človek, ja som fanúšik MHD, ale chápem to, ja už mám veľké deti, mne netreba a je mi ľúto, lebo nevie ako inak to vyriešiť, pretože jedine tie garážové domy. Lebo kde budeme parkovať? Dnes už ľudia aj v obývačkách parkujú alebo pred vchodmi. Mňa to veľmi srdí a hnevá, keď pomaly vychádzam z domu a narazím do auta, ale chápem to, že nemajú kde."

A. VAŽANOVÁ:

"Vy nemáte auto, sú takí, čo majú aj tri. Nezávisím im, ale treba počítať, lebo aj o tom sme rozprávali pri parkovacej politike, spočítajte tie ďalšie autá. Chceli ste reagovať pán RADOSA."

M. RADOSA:

"Ja si myslím, že je to o výbere tých pozemkov pre garážové domy. Mňa mrzí, že sa prakticky nezrealizoval žiaden garážový dom. Jeden teraz hrozí v blízkosti Námestia Hraničiarov pri Furdekovej ulici. Na začiatku tohto funkčného obdobia sme mali v parkovacej komisii jedenásť žiadostí potenciálnych investorov na výstavbu garážových domov. To je to, čo som povedal v predchádzajúcom vstupe, že myslím si, že tí investori mali by vodení za ruku po **Petržalke** zo strany mestskej časti, ale nielen zo strany mestskej časti, ale aj zo strany **magistrátu**. Lebo to sú dva subjekty, ktoré jediné majú k dispozícii pozemky na to vhodné. Jednoducho toto sa nestalo. A viete, problém s parkovaním nemá len **Bratislava**, majú ho aj iné mestá. Myslím si, že mnohí z tých investorov, ktorí mali **Bratislavu** ako prioritu, keď vedeli, že nikam to nespeje, tak potom realizovali svoje investície niekde inde. Tým predchádzajúcim snahám o parkovanie o tú výstavbu garážových domov, tie mali všetky jedného spoločného problémového menovateľa a tým bolo, že každá tá výstavba sa mala realizovať na existujúcom parkovisku. A ešte naviac vo väčšine prípadov to bolo vyslovene vo vnútrobloku alebo desať, dvanásť metrov od bytového domu. Čiže ja úplne rozumiem tým ľuďom v tej dotknutej lokalite, že proti tomuto boli. A myslím si, že tri roky, štyri roky boli naozaj dosť veľa času na to, aby sme vytipovali tie správne pozemky a ja osobne teda toto považujem za nejaký deficit zo strany, mestská časť má vytipované pozemky, ale zo strany **magistrátu** sa zúžila tá debata parkovacej politiky na to, že ako bude značené, koľko budeme platiť, bude nejaká zľava pre rezidentov, proste len na tú represívnu časť alebo na tú regulačnú časť. A pozemky, ktoré by potenciálne boli vhodné na výstavbu garážových domov, boli častokrát predmetom nejakých ponukových konaní, na predaj a tak ďalej. Ja si myslím, že na tieto pozemky už dávno mala byť položená ruka, malo sa k nim povedať, že nie, tieto sa predávať nebudú, lebo jednoducho to je pozemok, ktorým my dokážeme riešiť parkovacie problémy v lokalite. Ako takto by to, si myslím, v ideálnom prípade malo byť. Nič z tohto sa zatiaľ nestalo. Ja pevne verím, že sa niekto v tom budúcom období vráti, prípadne to začne riešiť možno ešte v tomto roku, aby mal niečo do volebného programu."

A. VAŽANOVÁ:

"Pani HÁJKOVÁ chceli ste reagovať, ja som si to všimla."

A. HÁJKOVÁ:

"Ja len, že v budúcom volebnom období, niekedy mám také obavy, že sa všetko ide zastavať. Viete, že kde to všetko postaviť? Sú tendencie každú jednu zelenú plochu či v **Petržalke** alebo všade v meste, všetko sa predáva, takže ja už ani neviem, kde by sa budovali. Škoda, že sa nejaké tie

uzávery alebo niečo nedalo na tie miesta, lebo fakt sme mali na začiatku toho voleného obdobia vytipované, kde by mohli stáť tie parkovacie domy, aj teda ďalej od domov. Našiel sa jeden investor na tej Starhradskej, kde potom občania to nejako zmietli."

M. RADOSA:

"Ale tiež to bolo blízko bytoviek."

A. HÁJKOVÁ:

"A tvrdili, že a v Technopole je vždy prázdne to parkovisko, na čo sú nám parkovacie domy. No je to ťažké."

A. VAŽANOVÁ:

"Rozhodnutia z minulosti už sa nedajú nejakým spôsobom zmeniť. Poďme k ďalšej téme, ktorá s tým parkovaním, pán RADOSA mi dá za pravdu, súvisí a to je vznik športovej zóny, môžem to takto nazvať, pretože na Tupolevovej aj Rušinovej ulici, na rozhraní týchto dvoch ulíc, Námestie republiky sa to volá táto lokalita, má vyrásť plaváreň a aktuálne aj bowlingové centrum a pán RADOSA, keď si spomeniete, ešte v decembri sme sa na túto tému rozprávali práve v súvislosti s plavárňou, ste povedali, plaváreň je super, aj keď sú tam dve petície, jedna pre a jedna proti, má to vašu podporu, ale treba vyriešiť opäť parkovanie."

M. RADOSA:

"Myslím si, aspoň podľa informácií, ktoré k tomu mám, že to parkovanie sa tam nejakým spôsobom vyriešilo, naviac vzhľadom k tomu, že do tej lokality pribudne aj bowlingové centrum, tak reflektoval tie požiadavky aj investor bowlingového centra. Naviac situácia v tejto lokalite sa do istej miery zlepšila aj v dôsledku toho, že realizátor stavby skyboxu (?), myslím, že tak sa volá tá stavba, realizoval nejaké rozšírenie kapacít na parkovanie nie presne v tých miestach, alebo v lokalite, kde sa má zrealizovať plaváreň, ale o niekoľko desiatok, možno stoviek metrov ďalej, ale myslím si v tejto lokalite je to v rámci možnosti samozrejme na dobrej ceste."

A. VAŽANOVÁ:

"Pani LENGYELOVÁ, o plavárni sme sa už mnoho rozprávali v reláciách, kde sú zamerané na dianie v **Petržalke**. Menej sme však hovorili o tom bowlingovom centre. Máte asi radosť z toho, že sa podarilo takto vyriešiť priestor, ktorý je inak v značne dezolátnom stave. Kolega, ktorý to tam bol točiť, tak mal naozaj obavu o život, pretože ak nazvem skelet tá budova bývalá Ludusu, tak ešte budem celkom slušná. Takže máte radosť z toho, že takáto vec sa podarila vyriešiť?"

D. LENGYELOVÁ:

"Samozrejme, hlavne som s radosťou privítala, že sa konečne našiel vlastník, teda záujemca o kúpu toho priestoru, ktorý prišiel s plánom, ktorý je prijateľný. Tých záujemcov bolo za tú dobu, myslím, že desať rokov, pätnásť rokov, čo tam ten Ludus nie je a to už veľmi chátralo. To už, na zbúranie to tiež nebolo, na opravu to tiež nebolo. Každý prišiel s nejakým podnikateľským zámerom, potom zistil, že musí do toho veľmi veľa investovať a nejakou úšiel. A tento investor bowlingového centra nás presvedčil, že naozaj má aj očakávania a má aj vlastné predstavy a vyzera, že tá realizácia bude úspešná. Vítam to aj v spojitosti s blízkosťou tej plavárne aj toho námestia, ktoré pokladáme za centrálné námestie **Petržalky**. Vlastne **Petržalka** bolo mesto bez nejakého centrálného námestia a tým, že na tom priestore sme si zvykli aj vianočné trhy a tak, jednoducho začína ten priestor začína mať takého svojho ducha. A možno tá plaváreň a to bowlingové centrum tomu ešte pridá."

A. VAŽANOVÁ:

"Samozrejme, hovorili ste, že dlhé roky ste hľadali človeka, investora, ktorý by zrekonštruoval túto budovu. Pán... hovoril, že úvahy boli aj také, či by to mestská časť nezvládla, ale bolo by to z finančného pohľadu asi veľkou záťažou na rozpočet. Viete si predstaviť, že by samospráva sa ujala takejto úlohy?"

D. LENGYELOVÁ:

"Myslím, že na to samospráva nemá. Síce žijeme ako **Petržalka** s vyrovnaným rozpočtom, ale to neznamena, že na všetko máme. A je to len otázka šetrenia, otázka veľkých, veľkých úvah nad tým, do čoho a nad kým investujeme. **Petržalka** je mesto, ktoré by potrebovalo, mestská časť, ale ja to beriem ako vo veľkosti mesta, že ktoré by potrebovalo oveľa viac, v skutočnosti oveľa viac prostriedkov ako má. Trpíme aj na tú nešťastnú solidaritu s malými mestskými časťami, kde nám každý rok odchádza nemalý peniaz."

A. VAŽANOVÁ:

"Pol milióna eur."

D. LENGYELOVÁ:

"Ktorý by sme vedeli investovať, ktorým by sme si vedeli zrekonštruovať škôlky a predškolské

zariadenia, ktoré by sme mohli investovať do škôl a celkovo možno aj do tej parkovacej politiky, do ihrísk. Na všetko vlastne. Všetko berieme tak kúsok po kúštičku. Na všetko vypisujeme súťaže a hospodárime ako sa dá."

A. VAŽANOVÁ:

"Ako ste hovorili, aj tu boli viaceré verejné súťaže, ktoré však neskončili so zdarným koncom. Boli ste poučení z toho, čo všetko sa tam udialo, boli tam viacerí nájomcovia, ktorí boli viac problematickí ako tí ktorí by chceli veci posúvať ďalej. Aj toto sú dôvody, prečo sa **Petržalka** poistila a tomuto investorovi dala nájom na môjím tridsať rokov, ale veľmi, veľmi tvrdé sú tam zmluvné podmienky."

M. RADOSA:

"Tento objekt mal dosť nešťastnú genézu, čo sa týka nájomcov. . predtým tam bol nájomca, ktorý pôvodne mal zámer zrealizovať tam nejaké výstavné galerijné priestory, jednoducho ten odtiaľ odišiel z porobetónu vybudované priečky a vykuchaná budova. Potom tento objekt bol niekoľko rokov súčasťou nejakej grantovej schémy eurofondov nazvanej JIRSMO. Bolo to trochu nasilu, jednoducho potrebovali sme na to, aby sme splňali tie podmienky, že sme mali mať aj takýto objekt. Pravdou je, že **Petržalka** tento objekt pre žiadnu svoju reálnu činnosť nepotrebovala. Toto je učebnicový príklad prebytočného majetku. Takže bolo úplne rozumné a racionálne, aby sme to ponúkali pred týmto investorom. Tam bol jeden záujemca, ktorý mal naozaj veľmi krásny projekt, ale jednak nemal žiadnu kredibilitu, čo sa týka toho, že je to schopný vôbec realizovať ako prevádzkovať a bolo veľmi otázne aj to, do akej miery je to vôbec schopný aj realizovať a financovať. Takže už poučení týmto vývojom sme si naozaj dávali pozor, aby sme to plnenie zo strany nájomcu, ktorý naozaj dostal od nás môjím si, že veľmi výhodný nájom, aby sme teda to jeho plnenie, tu jeho realizáciu, jeho investíciu mali zasadenú kdesi v reálnom čase, aby sme sa nedozvedeli o desať rokov, že mu to nevyšlo. Ale ten nájomca, pokiaľ viem, už jedno bowlingové centrum v **Bratislave** prevádzkuje, takže naozaj tá dôvera v to, že je to schopný aj zafinancovať, aj realizovať, aj postaviť a potom aj prevádzkovať, je z môjho pohľadu naozaj vysoká a teším sa, keď si tam pôjdem prvýkrát zahrať."

A. VAŽANOVÁ:

"Pani HÁJKOVÁ, pani LENGYELOVÁ povedala, že toto je presne tá lokalita, kde komunitne vedia **Petržalčania** žiť, že sa zžili s týmto priestorom aj možno vďaka vianočným **petržalským** trhom. Sú však aj iné kroky, ako vy vťahujete ľudí do toho komunitného, do toho komunálneho, teraz už poviem, a to je napríklad participatívny rozpočet. Tento nástroj využívate aj v roku 2014, kde zhruba 43-tisíc eur takýmto spôsobom."

M. RADOSA:

"54-tisíc."

A. VAŽANOVÁ:

"54-tisíc, tak sa ospravedlňujem, posledný údaj som mala 43 500. Takže vyše 50-tisíc eur takýmto spôsobom, budú môcť ľudia rozhodnúť o tom, kam chcú tieto financie nasmerovať. Veľa sa hovorí o tom, ako participatívny rozpočet nastaviť. Každý to ma nejako inak. **Magistrát** to má tak, **Nové Mesto** ide už zavádzať tiež tento nástroj do samosprávy. Myslíte si, že tak ako to by máte nastavené, je to dobre nastavené?"

A. HÁJKOVÁ:

"Nedokážem toto zhodnotiť, neviem vám na to odpovedať, na vašu otázku. Ale páči sa mi to."

A. VAŽANOVÁ:

"Takže asi dobre potom."

A. HÁJKOVÁ:

"Páči sa mi to, že to tak je a teším sa z toho, že ľudia môžu vlastne svojím hlasovaním, ja vždy zburcujem svoje okolie a ideme hlasovať, aby sme niečo vylepšili a sama si uvedomujem, že tých peňazí nie je veľa. Nedá sa proste všade zainvestovať, tak nech aspoň si občania aspoň trochu určia tým svojím hlasovaním a tými hlasmi zahlasujú za to, čo treba urobiť. Že terasky sa opravovali, športoviská alebo vnútrobloky a hovorím, ja som čakala, ako to dopadne, tak jedno moje vyhralo, ďalšie dve nie. Ale ja toto chválím, že občania sami môžu rozhodnúť o tom, čo sa dá, aj keď v malom, lebo samozrejme, že to nie sú horibilné sumy, ale aspoň nejako spríjemniť alebo opraviť, spríjemniť to prostredie, v ktorom žijú."

A. VAŽANOVÁ:

"Pani LENGYELOVÁ, pani HÁJKOVÁ hovorila o tom, že vždy teda zburcuje susedov, aby sa hlasovalo za tie veci, ktoré sú v jej volebnom obvode, bolo by krásne, keby to bolo naopak, keby tí ľudia sa možno obracali na svojich zástupcov v zastupiteľstve a poradili sa a spojili sa pre jednu konkrétnu dobrú vec."

D. LENGYELOVÁ:

"Ťažko povedať pre jednu konkrétnu a dobrú vec. Ja osobne som poslanec jedného veľkého volebného obvodu. Mám celé Dvory IV., V. VI. a ešte aj túto starú časť **Petržalky**. Čiže aj toto je moje územie. Každá časť toho volebného obvodu je niečo iné, každý má iné problémy. Iné riešim tam okolo Digital Parku, kde riešim parkovanie, inde riešim trvá, iné problémy majú v týchto rodinných domoch. Iné problémy majú na Kopčianskej, ktorá tiež ešte k nám patrí, ale to neznamená, že neexistuje jedna vec, ale ja, sme štyria, piati poslanci v tom volebnom obvode a my sa stretávame s tými, my sa stretávame aj navzájom, stretávame sa s ľuďmi a proste hovoríme, že aké máme spätné väzby. Dajme tomu riešili sme tenisovú školu pri základnej škole, kde sme sa bez rozdielu toho, kto akú politickú stranu, akou politickou stranou bol nominovaný do toho miestneho zastupiteľstva, to bolo krásne, že sme sa cítili ako poslanci tých ľudí. A viete, že mne je to absolútne jedno, či ma ľudia volia alebo nevolia, či ma ten konkrétny človek volí alebo nevolí, ale on potrebuje pomoc. A komunálna politika je taká, tak to cítim a tak to je podľa mňa."

A. VAŽANOVÁ:

"Pán RADOSA, hovorí pani LENGYELOVÁ o pomoci, je toto asi dobrý nástroj, ako pomôcť ľuďom, myslím participatívny rozpočet, stáva sa vám aj vo vašom volebnom obvode, že sa stretávate s ľuďmi, upozorňujú vás na to, čo by chceli riešiť a dokonca niektoré z tých projektov vďaka participatívne rozpočtu boli zrealizované?"

M. RADOSA:

"Áno, napríklad v minulom roku sa takto podarilo zrealizovať schodisko, ktoré spájalo dve terasy v blízkosti toho nešťastného Domina, to som bol naozaj veľmi rád, lebo na jednej z tých terás sa nachádza ja pošta a naozaj to tam bolo jednoducho povedané na zabitie. Takže ja som rád, že sa to podarilo dostať do návrhu, o ktorom mohli ľudia hlasovať a že naozaj aj nám poslancom sa podarilo tých ľudí zmobilizovať, aby to schodisko sa zrealizovalo. Má to svoj význam. Mne osobne sa páči tento model, aký používame v **Petržalke**. Nevie, aký používajú v iných mestských častiach."

A. VAŽANOVÁ:

"Nie v každej mestskej časti má, hovorím, že **Nové Mesto** teraz zavádza."

M. RADOSA:

"My jednoducho vychádzame z toho. Ale tam, kde sa to používa. Treba povedať to, že my to používame pri terasách a používame to pri obnove ihrísk. Ale naozaj terasy sú taký problém, ktorý možno niekomu sa to nebude páčiť, podľa mňa nemá výsledné riešenie. My tie terasy budeme opravovať do kolečka do kola a jednoducho keď raz skončíme, zase začneme odnova. Takže myslím si, že toto je naozaj o tom, že niektorá tá terasa môže mať tým pádom prioritu, to neznamená, že tie iné nebudú spravené. A čo sa týka tých ihrísk, tam je to vyslovene žiaduce, lebo pri tom ihrisku je dôležité, aby tam fungovala nejaká komunita. Je to dôležité jednak z toho pohľadu, aby sa tá investícia neminula cieľom, aby sa na tom ihrisku športovalo a jednak na viacerých ihriskách, možno nie pre túto tínedžerskú mládež, ale pre tie menšie deti fungujú aj tie komunity rodičov, ktoré veľmi sú nápomocné pri starostlivosti o tie ihriská a potom má naozaj aj mestska časť aj jednoduchšiu úlohu a zrejme aj menej finančných prostriedkov vynakladá na starostlivosť o takéto detské ihriská. Takže tuto to považujem naozaj za šťastné riešenie, že takýmto spôsobom postupujeme. A tých peňazí nie je až tak málo. Tých 54-tisíc alebo 43 500 alebo koľko ste hovorili, to sú naozaj prostriedky, ktoré podľa môjho názoru nie sú zanedbateľné."

A. VAŽANOVÁ:

"Je pravdou, ak sa nemýlim, tak naozaj ste jedinou mestskou časťou, ktorá už druhý rok má participatívny rozpočet, **Nové Mesto** ide do pilotu a na meste boli prví, ktorí zaviedli participatívny rozpočet. Väčšinou sa ide dotáciami, ktoré sú však zase úplne niečo iné. Väčšina mestských častí takto podporuje komunitné nápady v mestskej časti. Ale asi sa k tým dotáciám nedostaneme napriek tomu, že som chcela, máme posledných možno nejakých deväť minút a vy ste načali tému, ktoré tiež mám v scenári, ako ste vy povedali, nešťastné Domino. Ja vás poprosím, pretože zaslúžia si to vaši voliči, ako aj obyvatelia Jasovskej ulice, názor, názor na túto tému, kde bolo veľa zavádzania, ale aký je váš názor k tejto téme."

A. HÁJKOVÁ:

"Tak k tejto téme, bývajú mi tam kolegovia, takže to veľmi dobre poznám, aj ich uhol pohľadu, lebo poznám ľudí, ktorí tam bývajú. Z ľudského hľadiska mi je ich veľmi ľúto. Ale ja ako poslanec nevedela by som, ako im pomôcť. Nevie, pretože ja nemám právomoci vstupovať do nejakého procesu, ja nemôžem ovplyvňovať Stavebný úrad, aspoň ja si to tak myslím, že musíme počkať na to, čo rozhodnú tie odvolacie orgány alebo možno aj súd, neviem, či sa to na súd dalo, ale tak som počula, že už to dávali ľudia aj na súd. Čiže z ľudského hľadiska chápem, je mi ich ľúto a neviem, čo ďalej."

Neviem podariť ľuďom, čo ďalej. Proste bohužiaľ, u nás sú zákony také, aké sú, takže musíme čakať. Ja chápem aj úradníkov napríklad na Stavebnom úrade, oni určite postupujú všetko v súlade so zákonom. Musia dodržiavať lehoty. Čiže neviem, nebola som ani pochodovať okolo Jasovskej, ani som sa nezúčastnila niečoho takého, lebo niekedy mám taký pocit, že niektorí ľudia si tam prihrievajú polievocku, len aby sa ukázali. Z ľudského hľadiska s nimi súcitím. Znehodnocuje to tým ľuďom, ktorí tam bývajú, ich byty, kde to skončí držím palce, aby dobre, ale na Slovensku neviem, ako to dopadne."

A. VAŽANOVÁ:

"Pani poslankyňa, dám nejaké základné údaje, ktoré naozaj nie sú spochybniteľné, ak ich mám teda správne, tak v roku 2007 bol na stole tento investičný zámer, v roku 2008 záväzné stanovisko kladné zo strany hlavného mesta, 2009 máj, rozhodnutie o umiestnení stavby."

D. LENGYELOVÁ:

"A to sa všetko od toho odvíja. Tým ľuďom bolo ublížené v tom 2009, keď vlastne stavebný zákon bol použitý vo veľmi úzkom vymedzení. Ako každý zákon môžete použiť restriktívne a môžete ho použiť aj, stavený zákon hovorí o osobách, ktorých by sa to mohlo týkať, aj keď nie sú dotknuté pozemky. To sú nešťastné pozemky, keď medzi vaším pozemkom a ďalším pozemkom je úzka cesta, ktorá patrí mestu. A už nie ste účastníkom konania. A tu sa využilo toto. A z toho dôvodu podľa mňa, nebola som pri tom, neviem to, len sama si tak dedukujem, že z toho dôvodu tí ľudia v tom období neboli účastníci konania, že medzi nimi existoval iný vlastník a tam začalo to. Tá celá nespravodlivosť. Tam sa rozhodlo raz a pre vždy rozhodnutie o umiestnení stavby."

A. VAŽANOVÁ:

"Je to zvrátiteľné?"

D. LENGYELOVÁ:

"To už je premlčané, to už je premlčané, je to už viac ako tri roky a už to ani občiansky súdny poriadok, ani správny poriadok, nič k tomu, nič už nemá mechanizmy na to, pretože neboli využité opravné prostriedky v tom období."

A. VAŽANOVÁ:

"Pán RADOSA, vieme, že je to momentálne na okresnom stavebnom úrade, vieme, že stavebný úrad **Petržalky** využil zákon a zastavil stavbu, taktiež sa začalo konanie, ktoré sa nazýva o odstránení stavby alebo dodatočnej legalizácii, určite pozorne túto tému sledujete, môžu poslanci, lebo pani HÁJKOVÁ hovorí, že nemôžete, môžu poslanci nejakým spôsobom vstúpiť do celého procesu?"

M. RADOSA:

"Myslím si, že priamo nie, ale môžu vytvárať naozaj tlak, lebo treba si uvedomiť, že v tejto fáze je veľmi pravdepodobné, že investor bude potrebovať opätovne kladné stanovisko hlavného mesta k tej stavbe a k tomu, ako je umiestnená. Ja si viem predstaviť, že vzhľadom k tomu, ak naozaj došlo k posunutiu stavby v rozpore s územným rozhodnutím aj v rozpore s pôvodným stavebným povolením, že jednoducho nemusí mať tá stavba takú výšku, ako bola pôvodne povolená. Jednoducho, ak mám niečo o dva metre bližšie, tak úplne zjednodušene povedané, nech to má o tri metre menej. Ale mňa osobne na tomto trápia aj iné veci. Ja si myslím, že pre stavby, ako je Domino, je poviem zahusťovanie v **Petržalke** oprávnenie nadávkou. Mňa veľmi trápi to, veľmi ma mrzí to, že tak ako sa vedia starostovia, primátori ozvať, keď sa im niečo nepáči, pri tejto stavbe sa nikto z nich neozval, že sa mu to nepáči. Jednoducho tento proces bol podľa mňa spustený tým, že spoločnosť Metro požiadalo o vyňatie toho pozemku spod stavebnej uzávery a myslím si, že mali by si naozaj mestskí poslanci, ktorí svojím spôsobom môžu dozorovať túto spoločnosť, dávať pozor na spoločnosť Metro, aby takéto veci nerobila. Jednoducho treba si uvedomiť, že v tom koridore nosného dopravného systému v **Petržalke** alebo tej električky v **Petržalke**, ten koridor je dlhý niekoľko kilometrov. Ja by som veľmi nerád bol, aby sme takto boli prekvapení opakovane ešte niekoľkokrát, že jednoducho nám tam niečo v koridore vyrastie ešte skôr, ako tam tá električka bude a veľmi nerád by som sa dožil aj toho, že presne tí ľudia, ktorí budú bývať v takých novostavbách ako Domino, potom budú medzi prvými, ktorí budú proti tej električke, lebo bude to v dotyku, bude to v bezprostrednej blízkosti, budú to mať vyslovene pod oknami. Aby sme si neurobili medvediu službu. Ja si myslím, že pri tom zahusťovaní by sme mali do úvahy brať predovšetkým názory tých obyvateľov, ktorí už v danej lokalite bývajú, ktorí tam žijú, nie tí, ktorí tam možno prídu. A veľmi mňa osobne mrzí táto stavba. Je treba povedať, že v tejto lokalite už vyrástla jedna nešťastná stavba asi dva metre od cesty. Tá je dokonca 12,5 metra rovnobežná s bytovým domom. Ako neviem si predstaviť, čo si tí ľudia v tej lokalite myslia o tom, akým spôsobom konajú, možno aj stavebný úrad. Ale skôr tuto si to zosobňujú so starostom, ktorý je aj richtárom, ale je aj šéfom stavebného úradu. Myslím si, že mali sa na meste pozrieť do tej textovej časti územného plánu, aby bolo jasné, aby sa nejakým spôsobom zadefinovalo,

v akej minimálnej blízkosti sa v takýchto prípadoch môže stavať prípadne, aké to môže byť vysoké, aby sme využívali v mestských častiach robiť tie urbárne plány. Myslím si, že práve v takomto dotyku rozvojového a stabilizovaného územia si myslím, že je to naozaj veľmi vhodné minimálne preto, aby sme predchádzali potom takýmto konfliktom, takýmto nešťastným stavbám, ako pre mňa Domino je."

A. VAŽANOVÁ:

"Nevieme samozrejme, ako kauza Domino dopadne, to ukáže čas. Tak isto ako čas prinesie ďalšie témy do našej poslaneckej hodinky. Ja vám v tejto chvíli veľmi pekne ďakujem a budem sa tešiť opäť nabudúce. Všetko dobré a dovidenia. Hostami dnešnej poslaneckej hodinky boli vaši poslanci, teda poslanci Miestneho zastupiteľstva v **Petržalke**. Tí ďalší prídu samozrejme na rad v ďalšej relácii. Ak máte nejaké otázky konkrétne na svojich poslancov, tak nám ich pošlite. Všetko dobré a dovidenia."